

SINT CECILIA

Ik mag vanmiddag iets zeggen over degene aan wie onze dorpskerk in Lekkum haar naam dankt, de Heilige St. Cecilia. Dat doe ik graag. Over zo'n heiligenleven is veel te vertellen. Vanmiddag pik ik er twee dingen uit, twee tegenstrijdigheden uit het leven van de heilige Cecilia: haar fluisteren en haar maagdelijkheid.

Fluisteren

Bij fluisteren denk je aan een van onze eerste vormen van communicatie. Een moeder tegen haar kind. Ook kinderen zelf fluisteren naar elkaar. Denk ook aan geliefden die elkaar in het oor fluisteren. Fluisteren heeft iets intiems, gaat over geheimen tussen twee mensen. Fluisteren lijkt op de wind en is zacht, een adem zonder versterking, zonder trillingen van onze stembanden. De betekenis van fluisteren in al haar intimiteit is dat het staat voor een boodschap die van levensbelang is. Het gaat om een wezenlijke boodschap die er toe doet. Dat geldt zeker voor de bijzondere fluistering uit het leven van de Heilige Cecilia, de naamheilige van deze kerk.

Cecilia

Cecilia leeft in het Romeinse Rijk in de derde eeuw. Zij is van goede komaf. Haar familie regelt voor haar een geschikte partner. Tegen haar zin wordt ze uitgehuwelijkt aan Valerianus, een knappe rijke man.

Zoals wel vaker in de begintijd van het christendom neemt zij zich voor maagd te blijven. Een teken dat zij haar geloof te midden van de Romeinse cultuur in alle zuiverheid wil bewaren; zo kan zij het best getuigen van haar alles omvattende liefde tot Christus. Cecilia had ooit in de stilte van haar gebed die belofte gedaan.

Bruiloft

Als op haar huwelijksdag de bruidsmuziek begint te spelen, als alles naar een climax gaat, dan fluistert Cecilia haar bruidegom Valerianus in het oor dat zij eigenlijk het liefst maagd wil blijven omwille van Christus. Een normale reactie van de aanstaande bruidegom nu zou het einde van het feest betekenen. Maar deze bijzondere fluistering komt zo geloofwaardig over, dat Valerianus er in mee ingaat. Hij zegt niet 'dan hoeft het voor mij niet meer' maar kiest juist voor Cecilia. Door deze heilige fluistering midden in de bruiloftsmuziek van vooral ook het orgel overtuigt zij hem voor haar ideaal. Hij bekeert zich vervolgens tot haar godsdienst en laat zich dopen.

Tot zover deze eerste tegenstelling. Het fluisteren van Sint Cecilia tijdens de huwelijksceremonie, in contrast met de bruidsmuziek, die vooral ook orgelmuziek was! Volgens deze legenda is zij daarom de patrones van de muziek. En zijn er ontelbare koren, orkesten, blaaskapellen en muziekverenigingen die de haar naam dragen. En wordt zij, zoals ook hier in de kerk met een orgel afgebeeld.

Gehuwde maagd

De andere tegenstelling hebben we inmiddels ook gehoord. Die is natuurlijk dat deze heilige vrouw een gehuwde maagd is. Dit is niet zozeer bedoeld als een seksuele *mission impossible*. Of een verwrongen en niet te vatten kuise opvatting over de huwelijks staat.

Nee veel meer is het een bijzonder pleidooi voor zuiverheid en maagdelijkheid. Een pleidooi voor puurheid en oprechtheid. Zuiverheid, in de zijn van authenticiteit en integriteit, zouden we misschien vandaag zeggen.

Misschien

Hoe vaak denken wij niet dat als we het maar hard roepen, dan hebben we of krijgen we gelijk. Hoe vaak denken wij niet dat onze volumeknop gelijk op gaat met de impact. Kortom, in een wereld van steeds meer luide schreeuwers, is er misschien wel behoefte aan een eerlijke en betoverende fluistering.

En in een wereld met steeds meer oneerlijkheid, nepnieuws, complottheorieën en haat zaaien is er wellicht een enorme actuele behoefte aan zuiverheid en integriteit.

Tot slot nog een paar relativerende opmerkingen passend bij Sint Cecilia. We zijn op deze koude zondag immers gekomen voor de muziek. Kou, dat klopt trouwens. Dit weekend vriest het voor het eerst deze winter. Dat spoort helemaal met de oude weerspreuken rond deze dagen :

*"De dag aan Caecilia gewijd,
tekent ons de wintertijd."*

*"De dag aan Sint Cecilia gewijd
is de maatstaf van de wintertijd."*

Natuurlijk wil ik eindigen met iets te zeggen over de muziek. Daarom zijn we hier vanmiddag. Het is een rijmpje van Gabriel Smit uit 1946:

*Caecilia bij uw muziek
Klinkt al mijn zingen zwak en ziek,
Want welke mond zingt ooit zo blij
Zo rein en hemelhoog als gij?
Maak dan dat aan mijn hart ontspringt
Een lied, dat schoon als 't uwe klinkt.*